

uheldigt at sætte Amtmanden paa Bornholm anderledes end de andre Amtmænd, tilmed da hans hele Stilling som den Øverste ogsaa for Byerne paa Bornholm gjør det rimeligt, at han, om ogsaa hans Amt er noget mindre, dog bliver stillet ligesom de andre Amtmænd. — Hvad den høitærede Minister yttrede med Hensyn til § 4, kan jeg tilbøielig ganske tiltræde, og i ethvert Fald ganske for den Mand's Bedkommende, som deri er betegnet som „Chefen for den kongelige grønlandiske Handels Correspondance — og Bogholderkontor“. Jeg tror at burde fremhæve for det høie Thing, at der slet ikke ved denne Funktionær er Tale om, hvad man kalder en merkantil Embedsmand. Det er simpelthen Kontorchefen for Administrationen over Grønland. Det er altsaa ikke Handelen og Omsætningen, som han er Chef for, men det er netop Administrationen af de grønlandiske Kolonier, hvis Kontorchef han er. Det vilde altsaa være yderst synderligt at stille denne Mand uden kongelig Ansættelse, samtidig med at alle andre Kontorchefer, der have direkte Del i Administrationen, faa kongelig Ansættelse. Hvad derimod de andre i § 4 nævnte Funktionærer angaar, der mest have med Handelsforetagender at gjøre, da turde der maasse snarere være nogen Tvivl med Hensyn til dem, og vi, som have været med for nylig at vedtage et Lovforslag, hvorved der er fastsat en anden Ordning i saa Henseende for Kommunitetets Bedkommende, kunne i alt Fald neppe frigjøre os for nogen Tvivl om, hvorvidt det for de heromhandlede andre Funktionærers Bedkommende virkelig er fuldstændig nødvendigt at give dem kongelig Udnevnelse, vel at mærke, hvis man iøvrigt giver dem den Lønning, som er nødvendig, for at de selv kunne sikke sig en Alderdomsforsørgelse. Paa dette Punkt kan der altsaa vel være nogen Tvivl, men, hvad Chefen for Correspondancekontoret angaar, da er han derimod, som sagt, saa fuldstændig lige stillet med andre kongelige Kontorchefer, at der ikke synes at være den mindste Grund til at betage ham den kongelige Udnevnelse. — Jeg skal ikke nærmere komme ind paa de Nedsættelser, der ere stete i § 5, men kun i Almindelighed udtale min Beklagelse over, at man ved at fastsætte saadanne

Summer, hvorved de nødvendige Kraav, der ere stillede af Regjeringen, betydelig nedsættes, ved hver Revision af Lønningslovene kommer til at rode op i det hele Medhjælpspersonale, til hvilket der paa denne Maade ydes de forskjelligste Institutioner Godtgjørelse. Det er nemlig givet, at der er et faktisk Grundlag tilstede, hvorefter Kraavene stilles, og vil man ikke tage Hensyn til dette faktiske Grundlag, saa maa det føre med sig, at alle de paagældende Mænd, der tilbøielig i en Række af Aar have røgtet deres Stillinger vel, blive stillede ganske fløvt, idet de aldrig med nogen som helst Sikkerhed kunne varetage deres Forretninger, eftersom de ingen Sikkerhed have for, at den Løn, som de engang have, vil blive dem bevaret. Jeg kan derfor ikke andet end beklage, at man, uden nærmere at give Grunde derfor, med runde Beløb har nedsat de heromhandlede Medhjælpssummer, som nu engang faktisk ere bleve anvendte gennem en ikke ringe Række af Aar. — At den høitærede Minister har modsat sig, at Amtmændsembederne skulle besørjes ved Konstitution, kan ikke andet end i høi Grad glæde mig, og det har særlig undret mig, at Forslaget derom er kommet frem og fastholdt saa bestemt i det andet Thing, idet jeg samtidig har lagt Mærke til den Motivering, som man i det Hele der har givet af de til Lovforslaget stillede Ændringsforslag, og som væsentligt har bestaaet i en udtrykkelig Henvisning til Betænkningen fra forrige Samling, i hvilken Betænkning et ikke ringe Afsnit af samme netop gik ud paa at paavise, hvor ønskeligt det vilde være, om en hel Del af Ministerernes Kompetence blev henlagt i Amtmændenes Hænder, og at til Gjengæld en Del af Amtmændenes Forretninger blev lagt under Underøvrighederne. Naar man samtidig vil give vigtige Dele af Administrationen, som nu besørjes af Ministerierne, i Amtmændenes Hænder og tillige indskrænke deres Antal og lade deres Embeder besætte ved Konstitution, saa synes der unægtelig mellem disse to Forslag at være et Misforhold tilstede. Vil man give vigtige nye Forretninger i Amtmændenes Hænder, saa maa man dog i ethvert Fald ogsaa sørge for, at Forretningerne blive overkommelige og derhos